

Dernæst foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1495).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg C. Sp. 529) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Endvidere foretoges:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 403).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Johannes Jensen*:

Til § 1.

1) I 2det Stykke, 2den Linie, efter „Landkommuner“ indsættes: „, for saa vidt der i disse findes bymæssig Bebyggelse,“.

2) I 2det Stykke, 4de Linie, foran „rationel“ indsættes: „samtidig“.

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Johannes Jensen: Jeg har tilladt mig at stille to Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Jeg skal minde om, at Lovforslaget om Foranstaltninger til Udryddelse af Rotter oprindeligt var fremsat i dette høje Ting, og at man her uden Udvalgs Nedsættelse vedtog Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det var fremsat, en Skikkelse, som gik ud paa at opretholde den Lovgivning, vi i de senere

Aar har haft angaaende Rotteudryddelse. Denne Lovgivning gik ud paa, at der kun i de danske Søkøbstæder var lovbefalet Krig mod Rotter. I det andet høje Ting har man imidlertid udvidet Lovforslagets Omraade til at omfatte samtlige Købstæder og de tilstødende Landkommuner. Jeg skal ikke indvende noget mod den først nævnte Udvidelse, idet Købstadforeningen har udtalt sig for, at man ikke skulde indskrænke Lovforslaget til kun at omfatte Søkøbstæderne, men at man burde tage det hele Land med. Derimod mener jeg, at Bestemmelsen om, at der i alle Landkommuner, der støder op til Købstæder, skal være lovbefalet Rotteudryddelse, strider mod de Ønsker, som er udtalt baade af Sogneraadforeningerne og af Amsraadsforeningen. Jeg mener tillige, at det ikke vil kunne forstaas af den almindelige Befolkning, hvorfor man skal have denne Rotteudryddelse i Landdistrikter, der ligger fjernet fra Købstæder, af Hensyn til Forholdene i disse.

Jeg skal her nævne et Par oplysende Eksempler. Jeg tager en By som Herning, der har 5 store tilstødende Landkommuner, nemlig Rind, Snejbjerg, Sunds, Gjellerup og Tjørring. De fleste af disse Landkommuner er meget store; Sunds Sogn har f. Eks. en saa betydelig Udstrækning, at det grænser op til Haderup Sogn ved Skive, og man vil ikke i dette Sogn, navnlig ikke i dets nordlige Del, kunne forstaa, at man dér skal have lovbefalet Rotteudryddelse af Hensyn til Herning By. For overhovedet at komme til en Landkommune fra Herning skal man en halv Mil ud, idet Herning Kommune har saa store Landdistrikter, at de strækker sig en halv Mil ud fra Byen. Jeg tager et andet Tilfælde. Nede i Fredericia har vi 4 tilstødende Landkommuner, men Fredericia har ligesom Herning store Markjorder; man skal til alle Sider en halv Mil ud for at komme til en Landkommune, og naar man saa kommer derud, møder man i alt Fald til de to af Siderne store Landkommuner. Indenfor det Omraade, der ligger mellem de tre store Købstæder Kolding, Vejle og Fredericia, er Forholdet dette, at næsten alle Kommunerne støder op til enten Vejle, Kolding eller Fredericia, saaledes at der, hvis Lovforslaget vedtages i Folketingets Affattelse, kun i Midterpartiet af dette ret store Opland bliver tre eller højst fire Landkommuner, hvor Rotterne ikke bekriges.

Jeg tror, at de Eksempler, jeg her har